

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohányüzletben.

Epilogus.

(*) A zsidóságnak a keresztény magyarság testén, lelkén, eszményein, intézményein, vagyónán kértelhetlenül, vad erővel s diadalmosan végigszárguldo hadiszekeréhez egy új, véres holttest van odakötözve: Szabó Dezső, a székesfehérvári állami főreáliskola volt helyettes tanára.

Ez az ideális lelkű fiatal ember elég könnyelmű volt azt gondolni, hogy keresztény országban él. Megirt néhány lelkes, magvas cikket, tartott néhány keresztény-magyar fajszerzettől izzó beszédet és azt hitte, hogy hazájának szolgál. Pedig csak magának ártott. Azt gondolta, hogy a zsidó Kúni tanár szabadon írhat, beszélhet, izgatathat a magyarság, a kereszténység és az egyház ellen, ugy neki is meg van engedve, hogy a nemzet vérét szípolozó, erkölcsait rongáló, keresztény világnézetét felforgató zsidó szellem, zsidó faji morál, zsidó színház, zsidó sajtó, zsidó tanároknak keresztény ifjak lelkét maszlagoló munkája ellen szavát felemelje.

Az eredmény: Szabó Dezső megy a zsidóság egyik vidéki főfőszékébe, Nagyváradra s a székesfehérvári állami főreáliskola megkapja hazárdik zsidó tanárát Vág Sándor személyében.

Azt mondják, Szabó Dezsőnek azért kell Székesfehérvárról távoznia, mert párbajozott s ez fejelemi vétség.

Hát ezt a naiv mesét elhíheti, akinek nagyon lágy szíve van, de Fehérvártól a legutolsó hátulgombulós nadrágy zsidógyerek is tudja, hogy ennek az elhelyezésnek az oka nem az a két levegőbe lött lyuk ott a hármashid mellett, hanem a bátor keresztény színvallás.

A mostani magyar kultuszministeriumot Apponyi és Barkóczy miatt szeretik klerikálisnak nevezni. Hát ez megint egy nagy tévedés. Nem klerikális ez a ministerium, hanem gyenge. Egy hónappal ezelőtt Barkóczynak heves támadást kellett kiállania azért, mert törvényadta jogával élt. Akkor épen menekült a csapdából, de ennek a menekülésnek nagy ára van. Azóta, rövid pár hét alatt a zsidóság kétszer vágott végig szeges ostorával a keresztény magyarság arcán: Győrött és Fehérvárott. Akkor azt hittük, hogy talán meg-növekszik vezető embereink öntudata, bátorsága, pedig az ellenkező dolog történt. Az a kapca-eset, ugy látszik, a legklerikálisabb embereknek is örök memento lesz, melyből megtanulják, hogy Magyarországon ma az a jelszó, hogy „ne bántsd a zsidót!”

S mivel Szabó Dezső ezt eléggé meg nem sziveltte, azért kell Fehérvárról pusztulnia. Ez az ember itt nálunk a keresztény magyarság nem-

zetmentő munkájának hatalmas oszlopa volt, mi természetesebb, minthogy ki lett rá mondva a *Cherem*. A zsidóság pokoli furlanggal szőtte hónapokon át a hálót, hogy ezt a becsületes kálinvinista magyar tanárt megfojtsa. Előbe dobott egy elveszett embert, hajszolta, mint a sebzett vadat, míg hatalmába nem került. *Boromiszával belehajszolták a párbajba, hogy formát sértsen* s így a felsőbb fórumnak alkalmá legyen a regulára hivatkozva beledobni Szabót a néhány helybeli kis zsidólevelező hirdalpusítására révén felkavart hullámok közé.

Az igazságot felhúzták a formalizmus, a középiskolai rendtartás Prokrustes-ágyára, ahol kellett megnyújtották, ahol nem passzolt, megcsontkították, de denikve az ágy, vagy mondjuk: a forma épségben maradt s, a zsidó „molech kapott egy új áldozatot és — megnyugodott.

Isten mentsen, hogy helyeseljük Szabó Dezső párbaját. De mint okos emberek tudunk különbséget tenni Husz Ábrahám gaztette és egy támadóját önvédelemből megölő ember között, egy embertársai vérét kiszípolozó uszoris és egy éhező gyermekek számára kényeret lopó szegény ember büne között. Ugy tudjuk, a törvény is így tesz, hisz valaki eszt, hogy apagyilkost is felment, csak a magyar kultuszministeriumban nem ismerik a morális beszámításnak ezt a reguláját. Ott a paragrafusok az urak még akkor is, ha miattuk le is kell bunkóznia az igazságot.

Megvalljuk, hogy ez kényelmes eljárás, mert betömjük vele a zsidó sajtó ordító száját, de ezer és ezer keresztény magyar ember szeme könnybe lábbad az ilyen igazságszolgáltatás láttára.

Azt mondják, gyengék vagyunk, vezetőinknek nincs kire támaszkodniuk. Ez nem igaz. A Kapcza—Barkóczy eset megmutatta, hogy a keresztény magyarság meg tudja védelmezni vezetőit, csak legyenek. De ha ennek a seregnek nincs zászlóartója, akit kövessen, akinek védelmére a harcba menjen, akkor hovatovább elszéledt nyáj lesz belőle, melyet a farkasok széttépnek.

Mikor jön már meg egyszer a mi Luegeriünk, hogy esatasorba állítson bennünket a kereszténység védelmére?

Miként gondolkodnak komoly emberek Szabó Dezső ügyéről, azt az alábbi levél is mutatja. Ez a levél egy a sok közül, melyek e viharos napokban az igazságtalanul üldözött tanár kezeihez érkeztek. Szabó Dezső sürgető kérésünkre beleegyezett abba, hogy közzétegyük. Talán szintén hozzájárul ahhoz, hogy felnyissuk néhány keresztény ember szemét. Mi kétszeresen büszkéek va-

gyunk e levélre, mert önérzetes, bátor írója vér, a mi vérünkéből, városunk szőlőte, ki világot járó utazásai, nagybecsű irodalmi működése révén régóta egyik legkiválóbb tagja a magyar középiskolai tanári karnak.

Maga a levél így hangzik:

Igen tisztelt Kolléga Ur!

A lapokból olvastam, hogy Önt büntetésből áthelyezték — a magyarság érdekében, de a zsidók ellen írott — cikkeit. Az ön esete szomorú bizonyossága annak, hogy nemzeti erőnk oly gyenge, hogy küzdeni sem szabad érte, a zsidóság pedig oly erős, hogy érinteni sem szabad. Ön ugyilátszik felismerte, hogy hazánkban az ország lassu, alattomos elzsidósítása van folyamatban, ami nem református, katolikus, vagy bármilyen felekezeti kérdés, hanem igenis az összes keresztény felekezetek (vagyis a keresztény vallás) kérdése és veszedelme s ezzel együtt a magyarságra nézve nemzeti veszedelem.

Fogadja üdvözlétemet, mint a keresztény vallás és a magyarság érdekében kifejtett közelmű elismerését s ámbár Ön vesztes maradt a harcban s szenvedni miatta, legyen meggyőződve, az ön esete csak nekünk nyitja fel szemét s arra irányítja a figyelmet, a hol a nemzeti ellenség táboroz. Azt hiszem, Önnek Székesfehérvárott még fogalma sem lehet arról, amit egy keresztény és hazafias érzésű tanár a budapesti középiskolákban szenved a praepotens, szocialista s elbizott zsidótanárok támadásaitól.

Egyebet nem tehetünk ez idő szerint, mint hogy összehuzzuk magunkat s harcolunk ugy, amint a zsidóktól látjuk. Vén, huszonhat éves tanár vagyok s azért elfogadhatja tanácsomat: igenis, küzdjön tovább is, de sohase exponálja magát, keressen elviársakat (hazafiakat!) s küzdenek csendesen, szolidárisan, ugy, amint a zsidóktól látjuk.

Nagyváradon különösen vigyázzon, mert ott rendkívül erős, szolidáris és agresszív zsidóság van.

Nagyon szeretném az Ön esetét részletesen ismerni, ezért igen óhajtánék Önnel találkozni s ha Budapestre jön, örvendenék, ha vagy lakásomon, vagy az iskolában fölkeresnie.

Legjobb lenne, ha budapesti tartózkodásakor megírná nekem, hogy bármely délután mikor? és melyik kávéháza találkozhattánk.

Az Ön esetét jobban szeretném a keresztény lapokban (sajnos! alig van már olyan) szellőztetni s kimutatnám, hogy kormányunk nem klerikális, amint vádolják, hanem gyáva és meg-hunyászkodó s Ön is ennek az áldozata.

Fogadja még egyszer hazafias üdvözlétemet bátor, hazafias irányu. működéséért s adjon az Isten Önnel erőt a további küzdelemre is!

Kollegiális üdvözléssel és őszinte tisztelettel

Krécsy Béla,

all. főreáliskolai tanár.

U. i. Levelemet bárkinek megmutathatja, (zsidóknak is!) aném Székesfehérvárott sokan ismernek, mert odaváló születés vagyok.

Dornis István.

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOSNÉ
VÁSZON, ASZTALNEMŰ ÉS AGYNEMŰEK ÁRUHÁZA SZÉKESFEHÉRVÁR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETIHELYISÉG. —

Mai lapunk 4 oldal.

ÜJDONSAGOK.

Markovszky Paula † Nem csak a város, hanem az egész megye, sőt távolabbi vidékek közönsége is mely meghatóttá fogadja a gyászhirot, hogy Markovszky Paula, a szatmári anyaházhoz tartozó székesfehérvári irtalmas nővérek főnöknője hosszas szenvedés után szerdán d. e. fél 12 órakor visszaadta tiszta lelkét Teremtőjének. Egy év híján fél századot töltött a szerzetesi pályán. 1900. június 28-án ünnepelte 25 éves főnöknői jubileumát, amikor egy egész nemzedék, Székesfehérvár kath. hölgyközönsége sereglett köréje, hogy lerója nemeslelkű nevelője iránt a hála és szeretet adóját. A király O Fel-sége arany érdemkereszttel tüntette ki a magyar nőnevelés terén szerzett hervadhatatlan érdemeiért. Hónapokon át tartó szenvedés — szívba — előzte meg elhunytát, amit ő angyali türelemmel, hősies, keresztény megadással fogadott isteni Mestere kezéből. Kopsoróját nemcsak szerető, hűséges zárdanépe állja körül könnyezve, hanem a hosszú főnöknői kormányzata alatt védőszárnyai alól kikerült kath. hölgynek-szinte beláthatatlan sora, akik a viszontlátás reményével bucsuznak tőle, aki most, annyi év hűséges szolgálata után „bement Ura örömebe.” Halála napjának reggelén is magához vette a legszentebb Oltárszentséget s így megerősödve lépte át az örök élet küszöbét. Amint élete folytonos utmutatás volt a nemesnek, jónak és igaznak szeretetére, ép úgy vigasztaló volt halála, mely nem az elmulásnak, hanem egy boldogabb élet napfelkeltének benyomását tette az emberre. 67 évet élt. Pénteken, május első napján d. u. 4 órakor temetik. Szombaton reggel 7 órakor lesz érte engesztelő szent mise a Székesegyházban.

A minisztereknél. A Dunántúli Dalosszövetség tudvalevőleg június 7-én

és 8-án, azaz pünkösd első és második ünnepén dalünnepélyt rendez városunkban, a melyen a Dunántúli delegáltak részvételével lesz. Az ünnepélyt rendező bizottság, mely mindent elkövet annak érdekében, megállapított programjához híven tegnap délelőtti tiszteletet a kormány tagjainál és kérte megjelenésüket az ünnepélyen, illetve támogatásukat. A küldöttség tagjai voltak: **Széchenyi Viktor** gróf főispán, **Saára Gyula** dr. országgy. képviselő, **Rauscher Béla** v. b. t., **Polczér Péter** g. tanácsos, **Bilkei Ferenc** v. b. t. és **Medgyesy József** a szövetség titkára.

A küldöttség a képviselőházban kereste fel a minisztereket, elsősorban **Wekerle Sándor** miniszterelnököt. A miniszterelnök nem tett ígéretet a megjelenésre, de melegen érdeklődött különösen az ünnepély második részé, illetőleg a szent István szobor iránt.

Azt hiszem nekem is módomban lesz a szép ügyet támogatni. Szent Istvánnak az első magyar királynak csak egy szobra van Magyarországon. Méltó, hogy Székesfehérvárott egy ilyen felállítanak.

A főispán bemutatva a küldöttség tagjait a miniszterelnök kedélyesen beszélgetett egy ideig velük.

Günther Antal igazságügyminiszternél a képviselőházban levő hivatalos helyiségében tiszteletet a küldöttség. A miniszter rendkívül lekötelező kedvességgel fogadta a küldöttség tagjait. Emelte, hogy szülővárosához a leggyengédebb szálak fűzik. Igaz, hogy közeli rokonai nincsenek már itt, de mindig szívesen gondol szülővárosára. A dalos ünnepélyen való részvételét, ha nem az első, de a második napon kilátásba helyezte. Hiszen, mint később egy józsu adoma keretében elmondotta, Székesfehérvárnak pompás összeköttetése van a fővárossal. A legkedvesebb modorban beszélgetett még a küldöttség tagjaival és szívesen bucsuzás után vált

meg főlük. (Itt megemlítjük azt is, hogy szó volt Günther Antal miniszternek, mint városunk szülőföldének esetleges képviselői jelölésével arra az esetre, ha Saára Gyula dr. a képviselősegről lemond. A miniszter kijelentette, hogy jelenleg nem mondhat le iglói mandátumáról s így a legközelebbi jövőben nem számíthatunk rá, hogy Günther Antal képviselje városunkat az országgyűlésen.)

A küldöttség ezután **Darányfi Ignác** miniszternél tiszteletet, a ki szintén nagyon szívesen ígerte meg meleg támogatását.

Zichy Aladár gróf miniszter már régebben megígerte, hogy a dalosünnepélyen szívesen részvesz. **Apponyi Albert** gróf távol van a fővárostól.

Hogy a dalosünnep egyéb részleteiről is tájékozottassuk olvasóközönségünket, megemlítjük, hogy a bizottság **Paár János** ékszerész Koronaherceg-utcai üzletében a versenydíjakra nézve is szerzett tájékoztatást. A mi különösen fontos, a bizottság nagy súlyt helyezett arra, hogy az összes nyereségtárgyak magyar művészek kezéből és műhelyéből kerüljenek ki. **Paár János** ékszerésznek nagyszabásu üzlete mellett bronzöntő műhelye van, külön művészeket foglalkoztat, akik a rajzokat, továbbá az arany- és ezüstműtárgyakat készítik. A cég hire már a magyar földről a külföldre is átszivárgott s például a bolgár kormányának nagymennyiségű megrendelése készülnek **Paár János**nál. A dalosünnepélyre 6—7 díj készült a művésznél: a város, a megye, a fehérvári hölgyek, a pénzügyészek, a vendéglősök, a zenégyütés stb. díjai.

Májusi ajtatósságok. Május elsőjével köszöntünk ránk a kedves májusi ajtatósságok. A természet és ereje megújulást hoz a természet rendjében a vadirágos mezők az élet lehelét hordják szét a tavaszi légáradatban. Mindenki sűrű forog, meglevenedik körülötünk az élet. Minket is megkap az élet lehelete s májusi ajtatósságokra sietünk. Megújodott az örök idea, a

Az Ősi emberről.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Van Ősiben egy furcsa ember, a ki tisztesseges kenyérkereset helyett néphalálással keresi a megszűnt zömlyéjét. Pár hónappal ezelőtt a Fejérmegyei Új Lapban hosszabb cikksorozatot írtam róla, elsoroltam egy csomó megrögzött esetet, a melyeket magam közvetlen tapasztalatok alapján hallottam. Nemrégiben Ditrórol, Székelyföldről kaptam ezt a levelet, a melyet **M. Nagy Gyuláné** egy mérnök felesége írt. Olvasta az cikkeimet. Ő is volt az ősi emberről, a mint látszik, inkább asszonyi kíváncsiságból, mint tanácskérés céljából. Egy fölvilágosodott, művelt urinő tollával írja le tapasztalatait, a melyeket egész terjedelmükben itt közöl. Mindenki láthatja belőlük, hogy mily ostoba s a gyenge lelkűkre mily veszélyes mélyről van itt szó s azt is, hogy vallási szempontból mily káros hatása van ennek a szerencsétlen ősi embernek. Irásalmat röpiratban is ki akartam adni, eddig azonban csak 6—700 példányra kaptam megrendelést. Mivel azonban 1—2 ezer példányon alul nem akartok betárolni a dolgot, a vállalkozás egyelőre abba maradt. Nagyap levele így szól:

Úgy a Balaton körül, mint Budapest, sokat hallottam beszélni egy ősi emberről, ki a halottairól és az emberek jövőjéről mindent meg tud mondani. Ezembe jutott, hogy én is olvastam valami halottlátóról egy tárcá keretében egy ismert írónktól, ki őt bámulatba ejtette, — akkor még előtte is ismeretlen, de igaz, — családi titkainak feltárással. (Csak hogy ez valami egri asszony volt és én erre már nem emlékeztem.) Hajlamos vonz a mysticismus felé és én is látni vágytam őt. De erősen feltettem magamban, hogy józan ítéletemet félretartom. Férfium két napra

cluzott, én megragadtam az alkalmat és múlt év június elején elutaztam hozzá Budapestre.

Jegyet a harmadik osztályra váltottam, hogy ismerőssel ne találkozzam. Utközben mondom a kálauznak, hogy Ősibe megyek és kérdeztem, hol kell átszálni. A felvilágosítást, mosolyogva adta meg és tovább ment. Erre egy uri kinézésű ember megszólít, hogy ő is ahhoz megy, ahhoz én, (ni ez már azt is tudja, hogy én kihez megyek) csak bizzam rá magam, majd ő elvezet. Fiatal asszony vagyok, tehát gyanusnak tartottam a közeledést és visszautasítottam. Ez sérthette önértetét, mert sietett hozzátam, hogy ő „annak” a veje. Ezt azonban még kevésbé akartam elhinni s minthogy egyszerre igen érdekelt a vidék, annak szemlélésébe nyeltem. Hanem az az uri kinézésű ember csak tovább beszélt: hogy ő igazán veje az ősi embernek, csak hogy ő Budapestben lakik, vendéglője van a népiúttal szemben, egy kis dolog van csupán az apósával s délután már ő is visszajön stb. — de nekem mindegy, nem volt meggyőzőem és zavartalanul néztem tovább a vidéket.

Székesfehérváron átszállás. A Perronon megállít egy pünkösd asszony, hogy ő halotta a kálauzhoz intézett kérdésben, hogy hova megyek, minthogy ő is odamegy, tartunk együtt. Nemsokára egy paraszt ember is kért, hogy velünk jöhessen, ő is hallotta, hogy hova megyek, egy utunk van, ő meg majd eligazit bennünket, ő már járatos itt, máskor is volt erre. No most már hárman voltunk de a „vő” csak nem hagyta magát elriasztani, hanem az utóbb csatlakozott emberrel, akit már ismert, igazoltatta magát, hogy ő csakugyan az, a kinek magát mondja. Ezután mind a négyen egy fülkébe szálltunk és megindult

a titokzatos beszéd: az isteni jelenésekről, a csodákról, a jövőndöleésekről, gyögyitások és hasonlókrol. Engem főleg az érdekelt és azt figyeltem, hogy vajon ez a „vő” hiszi-e tényleg mindazt, amit az apósa csodadolgairól elmond. De látszólag meggyőződéssel beszélt.

Palotán az „ősi ember” kocsija már ott várt a be nem jelentett, de a minden vonattal bizonyosan megérkező vendégre és a jó lovak vagy 2 óra múlva már a faluban voltak velünk.

Az „ősi ember” háza, a rendesnél valamivel jobb karban tartott parasztház, szemetes, szűk udvarral. Felesége és férjes leánya családijával, képezik házanépet. Igen egyszerű emberek és a bőségnek nincsenek szembetűnő nyomai. (Ha csak azóta nem?) Mikor megérkeztünk, már egy csomó embert találtunk ott, de az egész nap folyamán még folyton jöttek-mentek. Az elkerített hátsó udvarban kifogott és utra kész kocsi álltak.

Nemsokára kijött a „csodaember”. Magas, egyenes alak, jól táplált kinézéssel. A hetvenes éveket nem is sejtene a megfigyelő. Ruházata: egyszerű paraszti viselés csizmával, fehér vászonzing, mellényvel, kabát nélkül. Fején állandóan kálauz. Áhítatos figyelem vette körül, amiből az első pillanatban rám is ragadt valami, mert kintüntetésnek vettem, hogy legelőször hozzám szólott.

Minthogy vonatunk késő délután indult, azt ott kellett bevárnom és így módomban volt megfigyelni mindazt, ami érdekelt. A csodaember egyenként kérdezte mindenkitől, hogy mi járatban van. A megszólított — ha nem röstellte — a többiek előtt elő báját, amelyik azonban szégyenlőtte, az pár lépéssel félrevonulva kérte a tanácsot. Azt azonban rögtön észrevettem, hogy nagyon tartózkodik attól, hogy bárkivel is bő-

Szeptőlétlen tisztelében, szeretetében. A kedves májusi ajtatosságok mint eddig, a Ferenciek templomában lesznek. Mindennap d. u. 6 órakor, litánia, ezt megelőzőleg pedig vasárnap, szerdán és szombaton szent beszéd fog tartatni. A szent beszédek a megyéspüspök, a helybeli világi papság és a Ferencrendi atyák fogják mondani.

— **A kath. sajtóért.** *Plat.* Bonifac dr. ny. főigazgató 200 koronával bízott a katolikus sajtóegyesület alapítótágjai közé.

— **Esküvő.** Marsiliczi Vetzelt Ernő, pénzügy-ministeri segédtitkár 27-én vezette oltárhoz Budapesti Meszlényi Rózsikát, Meszlényi Lajos orsz. gy. képviselő leányát.

Gyapay Pál, esztergomi főispán leányának tegnap délelőtt volt az esküvője Győrben, *Jerffy Géza* ügyvéd, tekintettel a főispán családját a közelmúltba ért gyászra, a lehető legnagyobb egyszerűséggel történt. A fiatal pár az esküvő után nászutúra ment.

— **Előleptetés.** *Belény* Bálint 17. honvéderzrebeli örnagyot alezredessé nevezte ki a király.

— **A Fejérmegyei Széchenyi Szövetség** május hó 4-én este 6 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melyre ez uton is meghívja tagjait az elnökség.

— **Kinevezés.** *Szili* László-városi nyugdíjast a Népszegélyző Kölcsonyegyletben gyakornokká nevezte ki az igazgató.

— **Kérem.** Tisztelettel felkérem mindazon hölgyeket, kik az elmúlt 40 év alatt a „Ferenc-József növevelde” tanítványai voltak, legyenek szívesek Isteben boldogult tiszteendő Markovszky Paula főnöknő lelküdvéért alapítandó szent misére adományokkal hozzájárulni és a pénzt címre beküldeni. *Eisenbarth* Ferencné, Nádor-utca 3. szám.

— **Ujságról íromság.** Ma reggel kezembe vettem a Szekesfehértvári Friss Ujságot és mindjárt az első lapon a következő sorok öltöttek a szemembe:

„Sokszor megfogadtuk már, hogy az Uj Lap melléletlenek ennek a szennyes kis papirosdarabnak köpködésére mitsem adunk és piszkálódásait felelet nélkül hagyjuk. Azonban: úgy vagyunk vele, mint azzal a bizonyos féreggel, amelyet akárhányszor lever az ember magáról, utóljára ismét csak visszatér, hogy rajtunk élőködjön.”

Azután a cikkíró nagy dühvel veri a mellét, hogy a Fejérmegyei Uj Lap borzasztó bünt követelt el, vallásbáborítás, izgatásról beszél, szenny-lapról, lázításról, hitványokról, a kik visszaélnek a Mester tanításával, végül pedig kiabáló nagy betűkkel föl hívja a megyés püspök (érdekes, hogy most már mindenki, még a fogfájósok is a megyéspüspök reverenciáját ráncigálják) hogy „tanítsa ki a hecckaplanokat, hogy a gyűlölségből és veszekedésből élő hecckaplanokat oktassa ki arról, hogy piszkos írásukkal csak árthatnak a szeretet vallásának.”

A dolog nagyon kellemetlenül érintett, elő-kértem az Uj Lapot. Hadd láton, hogy mi is volt az a borzasztó bünt, amely miatt a Friss Ujság kitűzi a „veszélyben a haza” című vörös lobogót és le akarja skalponálni azokat az urakat, a kik véletlenül a „hecckaplán” elnevezésre igényt tarthatnak.

Bámulva olvasom a sorokat s még nagyobb a bámulatom, mikor nem találom benne a Friss Ujságra vonatkozólag egyebet, mint ezt: „az sem való a nyilvánosság elé, hogy Fodor ur. milyen sóletet vacsorázott, — habár nincs szégyenleni való, mert törvényadta privát ügye mindenkinek, hogy eszik-e, vagy hogy mit eszik?”

És miért mondtotta ezt az Uj Lap. Azért mert a Friss Ujság kiszekesztette az egyik polgártársunkat azért, mert a polgári kötésnél bátor-kodott törvényadta jogával élni s nem írta alá a jegyzőkönyvet. Hát miért, szerkesztette ki? Mi köze hozzá a Friss Ujságnak, meg a nagy közön-ségnek? Megtetették ugyanazt már százan Fehér-vártot eddig is és meg is fogják ezután is tenni, sőt még inkább meg fogják tenni, ha a keresztelteni újságírók ezért vallási meggyőződésükben támadni akarják a katolikusokat. Miért akarnak ebből Barkóczy esetet fabrikálni? Tetszett nekik az, hogy egy csomó keresztelteni pesti lap, továbbá Vázsonyi és vele egy vallásuk Barkó-czynak ki akarták tekerni a nyakát? Ilyenféle kellemetlenségeket akartak a mi polgártársunknak is csinálni? Ha nem akarták neki kellemetlenséget csinálni, ha nem akarták volna kázust faragni az esetből, nincs értelme, hogy miért írták meg. Ha pedig megírták, akkor miért csodálkoznak, ha egy olyan lap, amely vallási irányt tűz a zászlajára, ennek a nevében védi a megtámadottat és egy kis oldalcsipést intéz rá.

Hát mi itt a baj? Az, hogy Fodor ur szereti a sóletet? Hát jól van, én is azt mondom, ne cölözgassunk mi arra, hogy milyen vallása volt Fodor urnak. Ugy látszik, hogy neki nagyon kellemetlen, hogy ő valaha zsidónak született.

Ha pedig ő róstei, mi e miatt ne essünk kétségbe és ne is bántuk azért. Ez így van helyesen. De más kérdés az, hogy olyan súlyos becsületsértés-e az, ha valaki, a ki valamikor keresztületes holmi keresztelési kellemetlenségeken, szereti a sóletet? Én azt hiszem nem. Én nem kösolttam ugyan, de ha tekintem a libamáját, a mely még nemzeti-elede-lük a zsidóknak és igen jól megfér a jó keresztény elkölccsel is. Én el akárhány olyan keresztényt ismertem már, hogy magamról ne is szól-jak, a ki jobban szerette a libamáját, mint a krumplicsuzpajt hus nélkül.

A mi pedig az újság hangját illeti, valóban melegen ajánlanám a hatás kedvéért: tessék egy-mást egyszerűen legazemberezni — természetesen nem burkoltan, bujkálva csak a lapot említve, hanem szemlől szembe. Vagy még inkább: tessék beszerezni egy styletes botot, vagy egy revolvert s gurkálják és lövöldözzék le az urak egymást a piacon. Gatt über die Welt! Mitféle remek szenzáció lenne. A kofa urhölgyek ott a piacon egymás kebelére borulnának a mély meghatottságtól, látván, hogy az újságíró urak csak-ugyan lelkükön viselik a szenzációéhes nagyközön-ség érdekeit és nemcsak holmi csirkéfogók és kofák becsületesüget tárgyalják le, hanem maguk is odavisszik a börtököt a vásárra. Méltó-tassék elhinni, hogy az valami remek és igazán modern dolog volna. Sőt! nemcsak Szekesfehért-vár, de egész Magyarország büszke és boldog volna önműre. És így mindenesetre jobban elhínné az urak igazát mint így, mikor csak holmi „hit-vány” csuhásokról és az urak ruháira kapaszkodott „férgék”-ről van szó.

B. F.

— **Gazdasági tudósító.** Molnár Jenő Franciska-pusztai intéző az adonyi járásban gazdasági tudósítónak nevezte ki a földmívelésügyi miniszter.

— **A Felmayer-gyár füstje.** Kecskés Elek belvárosi kántor jobbek közóhajára egy beadványt terjesztett a közgyűlés elé, amelyben a Felmayer-kékfestőgyár környékén lakó háztulajdonosok nevében arra kéri a közgyűlést, tegyen meg minden lehetőt arra nézve, hogy a Felmayer-gyár bűzös, egészségtelen füstje el ne árasza a várost. Holnap délután egy, rendőri közegekéből, egészségügyi bizottsági tagokból, a főorvosból álló bizottság kimegy a helyszíni szemle megtartására, hogy előterjesztést tegyen a teendőkről.

— **Vigyáznai ember!** Zámoly községben és környékén a jövő hónapban 8-9-én lövő gyakorlatokat tartanak a fehérvári honvédek.

vebb magyarázatba bocsátkozzék. De úgy áll-láshosságban sokat beszélt, folyton önmagát dicserve. Hálás közönsége volt, minden szavát el-hitték.

Az egyik osztályos ügyben jött, a másiknak tehene pusztult el, harmadiknak veszekedő szomszédja volt, a negyediknek az ura részeges. Egy köcsis legény az anyját küldte tanácsért, mert anélkül nem tudott a két kijelölt leány közül mátkát választani, míg két nővér egy harmadik elhunyt után érdeklődött, hogy vagy és mint éri magát a másvilágon, mert váltig mondták neki, hogy jöjjön ide és meggyógyul, de ő olyan furcsát mondott.

— Mit is mondott a mi Julcsa festvérünk? — fordult az előadó a nővérehez.

— Hát izé, azt, hogy ne szekirózzuk és meghalt, pedig nem jól tetta.

Budapestről meg volt ott egy fiatal ember, hogy állást kapjon. (Kinéztem belőle a középis-kolai képzettséget.) Egy másik meg valami szív-ügyben keresett orvoslást. Kelenföldről egy vasuti munkás meg a feleségét küldte, hogy véglegesitessék. Más tíz, tizenkettőnek nem tudtam meg a baját, de az alábbi két eset felhárított.

Egy somogyi paraszt, egyenesen a kaposvári kórházba jött, hől belső baja orvoslására sürgős operációt rendeltek el. De ő előbb ide jött tanácsért, és a „csoda ember” azt mondta, hogy — na engedje meg, anélkül is meggyógyul az ő imájától.

A másik eset pedig egy fiatal asszony, a tudóbbaj kezdődő stádiumában. Bpestben van férj-nél, édes anyjával jött. A felszólításra az anya előadta leánya baját. Erre nagyképu leereszke-déssel mondja a „csodaember”:

— Na, édes leányom, visszafordítsam a halál szekerét!

A meghatottságtól elérzékenyülve susogja az asszonyka, hogy:

— Igen.

Hiuságának tetszhetett a hatás, mert még vagy háromszor elprodukálta e jelenetet, ugyan-azon szavakkal. No és adott olyan varázsigéket rejtő imádságot, amit az a gyengélkedő, pihenést igénylő teremtés *naponta éjfélkor* mondjon el, de hogy nappal se legyen nyugodalma, arról is gondoskodott: egy csomó egat-ostromló ima fel-adásával. De persze ez arra való, hogy kimerül-ven, azt ne tudják pontosan befartani és akkor ám maguk lássák, ha nem használt, mért nem ügyeltek jobban.

A varázshatalommal járó imák, saját kohl-mányai. Magukon is viselik a műveletlen ember jellegét. Rövid, részben összefüggéstelen tákol-mány. Ő maga analabéta, de valaki a családjá-ból kell, hogy egész nap írjon, másképp nem fe-dezethetnek a kereslet. Kis cédulákra írva osztja ki egyenkint, magyarázatot tartva hozzá, miköz-ben bár nem feltűnően, de észrevehetőleg már a kezét tartja. Szívesen adják neki a pénzt, amire sablonszerűen mindeniknél az a válasza:

— De nem eszik nehezére?

Azonban a választ be sem várva a másik-hoz megy „az imát magyarázni.”

Nekem ilyen imákat adott egy kis papíron:

Csütörtökön éjjel 12 óra közbe 4 matyánk, 4 üdvöz-letet, 1 hiszekegyet, 1 urangyalát az Ur Jézus gyónásához.

Pénteken reggel 9 óra előtt 7 matyánkot, 7 üdvöz-letet, 1 hiszekegyet, 1 urangyalát az Ur Jézus köröszt ke-serü ügyéhez és halálához.

A menyői királyi szék 14 édesbárához 14 matyánkot, 14 üdvözletet, 1 hiszekegyet, 1 urangyalát a Szentháromság hármias vesszelyéhez a seregek Ura és Istene nevében. (Mindennap.)

Az Ur Jézus gyónásához ajánlom az én gyónásomat élőkört és holtakért. (Gyónás után kell ezt mondani.)

A menyői Atyám szentsége, Krisztus kinszenvedése, menyői Atyám rózsája Szüz Mária szeretete legyen az én szívemben. (Áldozás után kell ezt mondani.)

Ez az ősi ember főmottója, ezt mindenki-nék tudnia kell.

Letültem és elgondolkoztam. Ugy fájt va-lami, aminek nem tudtam nevét adni. De láttam felém közelédni a „vót” és diadalmas kérkedéssel már messziről beszéli, hogy ugye ő igazat mon-dott önmagáról meg az apósáról is? most csak láthatom a saját szemeimmel... Epen jó ked-vemben talált és megmondtam, hogy:

— Látom, látom, bár ne látnám.

És talán többet is mondtam volna, de a „csoda ember” nagy diplomata és azzal, hogy a ve-jét elküldte, elejtette vette. annak. Nekem meg látnom kellett, hogy hogyan kelt csendes meg-botránkozást ez az én hitetlen beszédem és én nem mondhattam meg nekik — mert úgysem hitték volna — hogy megcsalnak benneteket és a bizalmatokkal rútul visszaélnék.

Nagy Gyuláné.

Felhívás a Torna Club tagjaihoz. Pünkösdi-kor június 7-én és 8-án tartja Budapestén a Magyarországi Testedzőegyletek Szövetsége a 4. évenként rendezni szokott országos torna ünnepélyét, mely a fényes impozás rendezés és óriási részvétel tekintetében az összes eddigieket felül fogja múlni. Biztos résztvevői az ünnepélynek az olasz és svéd tornászok legjobbjai és a nagy tornász nemzet Németország képviselői. Városunk tornászai nem maradhatnak el ezen ünnepélyről, mely nemcsak az öntudatra ébredt magyar test-edzés legszebb dokumentációja, de egyúttal erő-próba az előrehaladott kultúrájú nagy nyugati nemzetekkel, kiknek küldöttségekkel versenyezve, mintegy vizsgálatot téve, meg akarjuk mutatni, mit tud a magyar. Felhívja tehát a Székesfehérvári Torna Club választmányja tagjait, hogy azok, kik a tornaünnepélyen résztvenni óhajtának, ott a 2 napra ingyenes elszállásoltatást vagy saját költségükön, de garantált, előre lefoglalt szállást óhajtanak, azok a Club titkárnál, Lichtnecker Lászlóknál (Rész. Magyar. All. Biz. Társaság) szóbelileg vagy írásban jelentkezzenek, mert egyrészt az ünnepély jelentkezői határnapja május 9. ike igen közel van, másrészt az igen könnyű, de 1-2 együttes gyakorlást igénylő szabadgyakorlatokat is szükséges gyakorolni. Tavaly Pécssett voltunk és dacára a nagy távolságnak, elég szép számmal, most tehát a kedvező viszonyok miatt annál inkább reméljük, hogy tagjaink részt fognak venni. Menjünk el minél többen és legyünk egy porszem abban a nagy ezrekre menő tömegben, mely acélos izmokkal, emelt fövel fog dolgozni a külföld előlétele megtörésének nagy munkáján és folytatja a testedés terén már nem szokatlan dicsőségének láncolatát. — *A Székesfehérvári Torna Club választmányja.*

A vásári forgalom. Ilyen gyarid tavaszi vásárt már régen nem látott Fehérvár népe. A mult vásár gyaridóságát leginkább beigazolják azok a számadatok, melyeket a vásári forgalomról összeállítottunk. Eladásra került 736 ló, 12 szamár, 33 bika, 325 tehén, 7 kecske, 147 sertés, 85 üsző, 147 tinó, 194 borjú 195 ökör. Összesen 1840 drb. állat.

Hogyan fizetik a szociálisták szónokaikat? Rómából jelentik, hogy Enrico Ferri szociálista leader, az Avanti hivatalos szociálista pártlap, szerkesztője, nemsokára elhagyja Olaszországot, hogy Délamerikában egy körutat tegyen, amely alatt 200 konferenciát kell tartania.

Ezen „emancipáló” működéséért csak 100.000 frank honoráriumot, vagyis egy beszédéért 500 frankot fog kapni. Mondjuk, hogy egy-egy beszédje 50 percig tart, ékes szolálásán minden percéért 10 frankot kap. A szociálista ékesenszólás, amint látjuk, jól táplálja emberét.

Téves bírói ítélet. Hány esetet felsorolhatnánk, ahol egy-egy ember a látszatóból kifolyólag ártatlan áldozata a látszatonak s igen gyakran a téves bírói ítékezésnek. Egy ilyen téves bírói ítékezést megkapó részletességgel mutat be Fekete Géza az Otthon kávéházban levő „Mozi”-jában, mely szenzációs felvételnek méltó kerete a többi kép is: Színházi csillag fényképe (komikus). A kínai szállítási utak (ismeretterjesztő). Tizenhárom az asztalnál (tréfás). Juhláb (színes). Saumur, átkelés egy folyón (ismeretterjesztő). Grimm-szerep (komikus felvétel).

Egyben szíves tudomására hozzuk a m. t. közönségnek, hogy az Otthon kávéházban a Mozi május 4-én tartja utolsó előadását.

Rejtélyes idegenek Martonvásáron. Megemlékeztünk arról a fényes sikerrel járó lopási manőverről, amelyet egy uriasan öltözött pesti nő elkövetett egyik bicskei vendéglőben. Ahhoz teljesen hasonló kivetülőt történt a napokban Martonvásáron. Április 24-én este fél 8 órakor a Budapestről Martonvásárra érkező vonatról egy elegánsan öltözött ur és egy előkelőnek látszó hölgy szállott le. A két utas Frank József vendéglőjében szállt meg. A szobát rendszeren egy ideiglenesen Martonvásáron működő állatorvos laktá, de ez alkalommal éppen elutazott s így a vendéglős nyugodtan adta át a lakást új vendégeinek. A rejtélyes idegenek megvacsoráztak és azután fölmentek szobájukba. Azt mondták a vendéglősnek, hogy másnap reggel 9 órakor keljse fel őket. A vendéglős zörget 9 órakor a szoba ajtaján. Semmi válasz. Rosszat sejtve, feltörté az

ajtót és majd hanyalt esik a látványra; mely szeméi elé tarul. A szoba a végpusztulás-képet mutatja. Agynemű, madrac és minden egyéb elvethető dolog hiányzott a szobából az állatorvos ruháival együtt. A főnöki ur vendégek éjszaka mindent összehajkoltak és valószínűleg előre oda-rendelt kocsin elhordták. A csendőrség széleskörű nyomozást indított. Alapos a gyanu, hogy ugyan-azon kezek működtek, mint amelyek a bicskei vendéglős szobáját kifosztották.

Feláron szerzett ló. A mult fehérvári vásáron történt a mulatságos eset. Sági János szolgálgyárnai gazda lovat adott el egy magát Kovács János pesti lakosnak állító embernek két száz koronáért. „Kovács János” csak 100 koronát tudott kifizetni, jelszaván, hogy a lóárának másik felét okvetlenül menesztetni fogja, biztosításképpen magánál tartja a járlatlevelet, és mikor aztán a ló árának másik felét meg tudja fizetni, a járlatlevellel együtt küldeni fogja. Mondanunk sem kell, hogy Sági gazda megcsalódott naiv hitében. Rendőri nyomozást indított, Kovács János pesti lakos ellen, azonban hire-hamva sem volt Kovács Jánosnak. A hopton maradt házigazda máris elvesztette minden reményét, hogy lova árának másik fele valaha a kezéigéhez jut.

Plebános Urak figyelmébe.

A „Ne temere” pápai encyklika által előírt házassági nyomtatványok a székesfehérvári Egyházmegyei Könyvnyomdában kaphatók.

Két cseléd. Borsodi János és Nagy József a Zichy János gróf birtokában levő újfalusi gazdaság cselédei közakarattal ellopokt egy tehénbőrt, mikor azonban értesíteni akarták, összeveszték az osztalékon. Akkora csetepaté lett a dologból, hogy Borsodi János egyenesen agyonlövessel fenyegette társát, ha nem egyenlő számarányban történik az osztokodás. A járásbíróóság is tudomást szerzett a dologról.

Tűzvész gondatlanságból. A Rácalmáshoz tartozó Kodicsa pusztán nagy tűzvész pusztított a mult napokban. Leégett a kocszin és két cséplőgép 2000 korona értékben. A kocszintől tüzel fogott a cselédek sertésóla, amelyekben benégték a sertések is. A kár több ezer korona, amely azonban biztosítás révén megtérül. A tűz okának kipuhatólasokor kiderült, hogy egyik béres, Jakab István, alig 12 éves fia gyufával játszott a kocszinben. Cigarettrára gyújtott a fiu s a gyufát gondatlanul eldobta, hol gyulékony anyagra talált. Szülői ellen megindult a bírói eljárás.

A sorozások útjátéka. A katonai sorozások nem szoktak elmúlni korcsmai duhajkodások nélkül. A katonáknak bevált legény borbó fojtja nagy bánatát, mint a három katonának bevált rácalmási legény: Almásy József, Radinkovits Ignác és Körösi János. Az adonyi Nagy Sándor-féle vendéglőben itak minden méréskelési kísértet nélkül s ilyen állapotok között egyszerűen megszületett kótyagos agyukban a terv, hogy az ercsii legényt, Butanovits Pált, alaposan helyben hagyják. Az elhatározást tett követte s az ercsii legényt úgy elrakták, hogy 14 napig tartó testi sértést szenvedett. Feljelentették őket.

Gyertek haza ludjaim! Szűcs Józsefné lovasberényi asszony majd elpattant haragjában, mikor a szomszéd Németh Mihály Jósikáját a saját udvarán találta. A Jósika gyerek anyjának ludjait kereste Szűcs Józsefnénél, aki azt hitte, hogy a fiu ezáltal gyanuba is fogja őt a ludak elvesztésében. Szűcsné asszony kiugrott az ebédkészítés mellől s a kezében maradt hatalmas sodrófával úgy elverte a szegény gyereket, hogy az nyom-ban agynak dőlt. Az önértetes menyecske a bíróság elé került.

IRODALOM.

Uj vizeken. Felhívjuk olvasóink figyelmét egy kts-versekötetre, mely a napokban hagyta el a sajtót Budapesten és melynek címe Uj vizeken. Érdekes, kedves, melegsangú költemények vannak e cím alatt összegyűjtve az élet különböző jelen-

ségeiről, a vallás és baza elboruló képeiről, a természet változásairól. Öszinte érzés, nemes fel-fogás, benső hangulat vonul végig a költeményeken. — Maga a könyv két részre oszlik: az elsőnek alcíme „Uj akkordok”, a második Magyar tremoló. Különösen szép az első részben a Uvertür, Almok; *Tolyfajkorsók-közt, Vágy*; a másodikban: *Magyar iragédia, Temetés a nádásban, Immortelle, Érett kalászkok*. — Felüdítő, nemes e könyvecské hatása, melynek látóköre eléggé tá-gas, érzelmvilága tisztult. A költeményei verstani szempontból is kitűnnek; Szerző verstani technikai készség minden soron meglátszik. — Olvasó-inknak melegen ajánljuk; ifjúsági és köri könyv-tárakba nagyon alkalmas. Csinos kiállításban ára 1 korona.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közön-séggel tudatni, hogy a Vörösmarty-terem levő mosodát meg-vettem és az ott mosás vagy vasalás céljából átadott ruhane-műt mosodámban lehet átvenni.

Ugyanott mosás és vasalás elfogadtatik.

Tisztelettel

Nagy Ignác mosodás,

püspökség mellett.

Ugyanott kétszobás lakás azonnal kiadó!

Valódi brünni szövetek

az 1908. évi tavaszi és nyári időnyra.

Egy szelvény	1 szelvény 7 korona
310 m. hosszú	1 szelvény 10 korona
teljes férszűrőhöz (Kahát, nád-rág és mellény)	1 szelvény 12 korona
	1 szelvény 15 korona
	1 szelvény 17 korona
	1 szelvény 18 korona
	1 szelvény 20 korona

Egy szelvény fele szalonruhához 20 — K. ért. szállítás, felállítás, tisztítás, ártalom, sejtven-kamarrát stb., gyári árakon küld a mult meg-bízható és szolid cég mindenütt ismeri poszt-ozási ráttát.

IEGEL-IMHOF Brünn.

Hinták ingyen és bérmentve.

Az előnyök, a melyeket a magánvevő élvez, ha szövetkészletét közvetlen Siegel-Imhof cég-nél, a gyári áron rendel meg, igen jelentős.

Szabott, legelősebb árak. Óriási választék.

Mintahá, figyelmes vizsgálás, még a legkisebb rendelésnél is, teljesen ingyenes.

HIRTLING PAL

KOCSIGYÁRTO.

Üzlet: Tolnai-utca 16. Raktár: Simor-utca 35. Székesfehérvár.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom dusan berendezett kész kocsit raktáromat. Továbbá ajánlom a jó nán berendezett bogsnár-üzletemet, készletbe tartok mindennemű hintó és hajtó kocsit korbakat, kerekeket és hozzá tartozó összes fa részeket a leggyorsabban és jutányos áron szállított.

Nyolc személyre való társaskocsi Echo tetővel eladó.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.